

Ga 1:1 Pavel, apoštol (poslaný ne od lidí ani skrze člověka, ale skrze Ježíše Krista a Boha Otce, který ho vzkřísil z mrtvých),

2 a všichni bratři, kteří jsou se mnou, církvím v Galacii:

3 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista,

4 který dal sám sebe za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce,

5 jemuž buď sláva na věky věků. Amen.

6 Žasnu, jak rychle se uchylujete od Toho, který vás povolal Kristovou milostí, k jinému evangeliu.

7 Žádné jiné evangelium ale není; to se vás jen snaží zmást ti, kdo chtějí převrátit evangelium Kristovo.

8 Kdyby vám kdokoli - ať už my sami nebo třeba anděl z nebe - kázal jiné evangelium než to, které jsme vám kázali, ať je proklet!

9 Znovu opakuji, co jsme už řekli: Pokud vám někdo káže jiné evangelium než to, které jste přijali, ať je proklet!

10 Chci si teď naklonit lidi, nebo Boha? Copak mi jde o lidskou přízeň? Kdybych se ještě snažil zalíbit lidem, nebyl bych Kristův služebník!

11 Ujist'uji vás, bratři, že evangelium, které jsem kázal, není z člověka.

12 Nemám je převzaté ani naučené od člověka, ale skrze zjevení Ježíše Krista.

13 Jistě jste slyšeli, jak jsem si počínal ještě jako stoupenec judaismu, jak nesmiřitelně jsem pronásledoval Boží církev a snažil se ji vyhladit.

14 Ve svém národě jsem v judaismu předčil většinu svých vrstevníků, patřil jsem k nejhorlivějším stoupenecům otcovských tradic.

15 Bůh, který mě oddělil už v matčině lůně a povolal mě svou milostí, se ale rozhodl,

16 že mi zjeví svého Syna, abych ho kázal mezi pohany. Nespěchal jsem se tehdy poradit s tělem a krví,

17 ani jsem nešel do Jeruzaléma za těmi, kdo se stali apoštolý dříve než já, ale odešel jsem do Arábie a později se vrátil do Damašku.

18 Teprve po třech letech jsem přišel do Jeruzaléma, abych se seznámil s Petrem. Strávil jsem u něj dva týdny,

19 ale s žádným jiným apoštolem jsem se nasetkal, kromě Jakuba, Pánova bratra.

20 Bůh je mi svědek, že vám nepíšu žádnou lež!

21 Poté jsem odešel do Sýrie a Kilikie.

22 V judských církvích, které jsou v Kristu, mě osobně vůbec neznali.

23 Slyšeli jen, že "náš dřívější pronásledovatel teď káže víru, kterou předtím potíral,"

24 a oslavovali kvůli mně Boha.

Ga 2:1 Po čtrnácti letech jsem se pak vrátil do Jeruzaléma s Barnabášem a vzal jsem s sebou i Tita.

2 Přišel jsem tehdy na základě zjevení. Sešel jsem se soukromě s váženými vůdci a seznámil je s evangeliem, které kážu mezi pohany, aby snad můj dosavadní ani další běh nebyl zbytečný.

3 Žádnou obřízku tehdy nikdo nevnucoval ani mému řeckému společníku Titovi.

4 To jen ti vetřelci, ti falešní bratři se mezi nás vloudili, aby vyslídili svobodu, kterou máme v Kristu Ježíši, a aby nás zotročili.

5 Ani na chvíli jsme jim neustoupili a nepoddali se, aby pro vás byla zachována pravda evangelia.

6 Pokud jde o ty, kdo jsou považováni za vůdce (ať už jsou cokoli, mně na tom nezáleží, Bůh nestrání nikomu), mně osobně nic nepřidali.

7 Naopak uznali, že mi bylo svěřeno evangelium pro neobřezané, tak jako Petrovi pro obřezané.

8 Ten, který působil skrze Petrovo apoštolství vůči obřezaným, působil přece i skrze mne vůči pohanům.

9 Jakub, Petr a Jan, považovaní za sloupy církve, tedy poznali, jakou jsem dostal milost, a podali mně i Barnabášovi pravice jako společníkům s tím, že my půjdeme k pohanům a oni k obřezaným.

10 Chtěli jen, abychom pamatovali na chudé, o což jsem se opravdu pilně snažil.

11 Když ale Petr přišel do Antiochie, otevřeně jsem se mu postavil. Jeho chování bylo odsouzeníhodné:

12 nejdříve běžně jedl s pohany, ale když dorazili Jakubovi lidé, začal se držet zpátky a odděloval se, protože se bál obřezanců.

13 Stejně divadlo začali hrát i ostatní Židé, až se tím jejich pokrytectvím nechal strhnout i Barnabáš.

14 Když jsem uviděl, jak pokulhávají za pravdou evangelia, řekl jsem Petrovi přede všemi: "Ty že jsi Žid? Sám nežiješ jako Žid, ale jako pohan! Proč tedy nutíš pohany k židovství?"

15 I když jsme rodilí Židé, žádní hříšní pohané,

16 víme, že člověka nemohou ospravedlnit skutky Zákona, ale jen víra v Ježíše Krista. Proto jsme sami uvěřili v Ježíše Krista, abychom byli ospravedlněni Kristovou vírou, a ne skutky Zákona. Skutky Zákona přece nikoho neospravedlní!"

17 Když tedy hledáme ospravedlnění v Kristu, poněvadž se ukazuje, že i my jsme hříšní, znamená to, že Kristus napomáhá hříchu? V žádném případě!

18 Kdybych znovu stavěl, co jsem předtím zbořil, usvědčoval bych sám sebe jako viníka.

19 Díky Zákonu jsem ale pro Zákon mrtvý, abych byl živý pro Boha.

20 Jsem ukřižován s Kristem. Nežiji už já - Kristus žije ve mně! Svůj život v tomto těle žiji ve víře v Božího Syna, který si mě zamiloval a vydal za mě sám sebe.

21 Neodmítám tu Boží milost. Spočívá-li totiž spravedlnost v plnění Zákona, potom Kristus zemřel zbytečně.

Ga 3:1 Blázniví Galatští! Kdo vás tak obloudil? Vás, kterým byl přímo před očima vykreslen Ježíš Kristus ukřižovaný!

2 Chtěl bych se od vás dozvědět jedno: Přijali jste Ducha díky skutkům Zákona, anebo díky víře v to, co jste slyšeli?

3 Přišli jste o rozum? Začali jste Duchem, a teď končíte tělem?

4 Tolik jste prožili - bylo to k ničemu, úplně k ničemu?

5 Uděluje vám Bůh Ducha a působí mezi vámi zázraky díky skutkům Zákona, anebo díky víře v to, co jste slyšeli?

6 Abraham, jak je psáno, "uvěřil Bohu a ten mu to počítal za spravedlnost".

7 Z toho vidíte, že synové Abrahamovi jsou lidé víry.

8 Písmo předvíдалo, že Bůh ospravedlní pohany na základě víry, a tak předpovědělo

Abrahamovi: "V tobě dojdou požehnání všechny národy."

9 Lidé víry tedy docházejí požehnání s věrným Abrahamem.

10 Všichni, kdo spoléhají na skutky Zákona, jsou ale pod prokletím, neboť je psáno: "Proklet buď každý, kdo neplní a nedodrží vše, co je zapsáno v knize Zákona."

11 Že Zákon před Bohem nikoho neospravedlní, je zřejmé z toho, že "Spravedlivý bude žít z víry."

12 V Zákoně ovšem nejde o víru, ale o skutky: "Ten, kdo je plní, z nich bude žít."

13 Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona, když se stal prokletím za nás (jak je psáno: "Proklet buď každý, kdo visí na dřevě"),

14 aby tak Abrahamovo požehnání přišlo v Kristu Ježíši na pohany a abychom skrze víru přijali zaslíbení Ducha.

15 Řeknu to po lidsku, bratři. Lidskou smlouvu po schválení také nikdo neruší ani k ní nic nepřidává. Totéž platí pro

16 zaslíbení dané Abrahamovi a jeho semeni. Písmo tu neříká v množném čísle: "a semenům," ale v jednotném: "a tvému semeni," čímž je míněn Kristus.

17 Chci tím říci toto: Zákon zavedený po 430 letech nemůže zrušit smlouvu předtím schválenou Bohem, a odvolat tak zaslíbení.

18 Vyplývá-li dědictví ze Zákona, nevyplývá už ze zaslíbení. Abrahama však Bůh obdaroval skrze zaslíbení.

19 K čemu tedy Zákon? Byl přidán kvůli proviněním až do příchodu toho zaslíbeného semene. Byl vyhlášen pomocí andělů skrze prostředníka;

20 prostředník ovšem není pro jednoho, a Bůh je jeden.

21 Je tedy Zákon proti Božím zaslíbením? V žádném případě! Kdyby tu byl Zákon, který by dokázal přinést život, potom by spravedlnost opravdu vyplývala ze Zákona.

22 Písmo ale zahrnuje všechny lidi pod hřích, aby všem věřícím nabídlo zaslíbení založené na víře v Ježíše Krista.

23 Než přišla víra, byli jsme střeženi pod dozorem Zákona až do doby, kdy měla být víra zjevena.

24 Zákon nás jako pěstoun vychovával ke Kristu, abychom mohli být ospravedlněni vírou.

25 Po příchodu víry už ale nejsme pod pěstounem.

26 Všichni jste se vírou v Krista Ježíše stali Božími dětmi.

27 Všichni, kdo jste pokřtěni do Krista, jste se do Krista oblékli.

28 Nejde už o to, kdo je Žid nebo Řek, otrok nebo svobodný, muž nebo žena - všichni jste jedno v Kristu Ježíši.

29 A když jste Kristovi, jste símě Abrahamovo a dědicové podle zaslíbení.

Ga 4:1 Snažím se říci, že dokud je dědic nedospělý, ničím se neliší od otroka. Je sice pánem všeho,

2 ale až do času určeného otcem zůstává pod poručníky a správci.

3 Dokud jsme byli nedospělí, byli jsme i my takto zotročeni principy tohoto světa.

4 Když se však čas naplnil, Bůh poslal svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod Zákonem,

5 aby vykoupil ty, kdo byli pod Zákonem, abychom přijali právo synovství.

6 A protože jste synové, Bůh poslal do našich srdcí Ducha svého Syna, volajícího: "Abba, Otče!"

7 A tak už díky Bohu nejsi otrok, ale syn, a když syn, pak také dědic.

8 Dokud jste ještě neznali Boha, otročili jste těm, kdo přirozeně nejsou žádní bohové.

9 Teď jste ale Boha poznali (lépe řečeno: Bůh poznal vás). Proč se tedy znovu obracíte k těm chabým a ubohým principům a chcete jim znovu otročit?

10 Dbáte na dny, měsíce, období a roky!

11 Bojím se o vás, aby snad všechna moje dřina pro vás nebyla zbytečná.

12 Bratři, prosím vás, buďte jako já; vždyť i já jsem jako vy. Nijak jste mi neublížili.

13 Jak víte, na začátku jsem vám kázal evangelium v tělesné slabosti.

14 I když můj stav byl pro vás zkouškou, nepohrdli jste mnou a neodmítli mě. Přijali jste mě jako Božího anděla, jako Krista Ježíše!

15 Kam se podělo to vaše nadšení? Mohu dosvědčit, že kdyby to šlo, vyloupli byste si oči a dali mi je!

16 Stal jsem se snad vašim nepřítelem, když vám říkám pravdu?

17 Tamti o vás mají horlivý zájem, ale nemyslí to dobře. Chtějí vás odloučit ode mě, abyste horlili pro ně.

18 Je dobré horlit v zájmu dobra, a to vždycky, nejen když jsem u vás.

19 Děti moje, znovu vás v bolestech rodím, dokud ve vás nebude zformován Kristus.

20 Chtěl bych teď být s vámi a změnit svůj tón, neboť jsem nad vámi bezradný.

21 Takže vy chcete být pod Zákonem? Povězte mi, slyšíte vůbec, co Zákon říká?

22 Je psáno, že Abraham měl dva syny, jednoho z otrokyně a druhého ze svobodné.
23 Ten z otrokyně se ale narodil jen podle těla, kdežto ten ze svobodné skrze zaslíbení.
24 Je to jinotaj; ty ženy jsou dvě smlouvy. Jedna je z hory Sinaj a tak jako Hagar rodí své děti do otroctví.
25 Tato Hagar představuje horu Sinaj v Arábii a odpovídá nynějšímu Jeruzalému, neboť je se svými dětmi v otroctví.
26 Nebeský Jeruzalém je ale svobodný a ten je naší matkou.
27 Je přece psáno: "Raduj se, neplodná, ty, jež nerodíš, jásej a křič, jež nemáš bolesti! Děti opuštěné je totiž mnoho, více než té, jež muže má."
28 Vy, bratři, jste tedy jako Izák dětmi zaslíbení.
29 Dnes je to stejné jako tehdy: ten narozený podle těla pronásleduje narozeného podle Ducha.
30 Co ale říká Písmo? "Vyžeň otrokyni i jejího syna. Syn otrokyně nebude dědit se synem svobodné!"
31 A tak, bratři, nejsme dětmi otrokyně, ale té svobodné.
Ga 5:1 V této svobodě, do níž nás Kristus vysvobodil, pevně stůjte; nenechte se znovu zapřáhnout do otrockého jha.
2 Já Pavel vám teď něco řeknu: dáte-li se obřezat, Kristus vám nebude k ničemu!
3 Každému, kdo se chce dát obřezat, znovu potvrzují, že musí dodržovat celý Zákon.
4 Zbavili jste se Krista, vy všichni, kdo se ospravedlňujete Zákonem; odpadli jste od milosti!
5 My ale očekáváme naději spravedlnosti skrze Ducha, na základě víry.
6 V Kristu Ježíši přece nezáleží na obřízce nebo neobřízce, ale na víře, která se projevuje láskou.
7 Běželi jste výborně. Kdo vás zastavil v následování pravdy?
8 Ty přesvědčivé řeči nejsou od Toho, který vás povolává.
9 Trocha kvasu prokvasí celé těsto!
10 Jsem si o vás v Pánu jist, že se nenecháte přesvědčit; ten, kdo se vás ale snaží zmást, neujde soudu, ať je to kdokoli.
11 Bratři, jestli i já dosud kážu obřízku, proč jsem tedy ještě pronásledován? Kříž by pak nebudil už žádné pohoršení.
12 Ať se ti, kdo vás navádějí k obřízce, jdou rovnou vyřezat!
13 Ano, bratři, byli jste povoláni ke svobodě. Tu svobodu ovšem nemějte za záminku pro svou tělesnost, ale raději si navzájem v lásce pomáhejte.
14 Celý Zákon je totiž obsažen v jediné větě: "Miluj svého bližního jako sám sebe."
15 Když ale jeden druhého koušete a žerete, pozor, ať se navzájem nerozsápete!
16 Říkám vám: Žijte Duchem, a nepodlehnete tělesným skloumům.
17 Tělesné sklony míří proti Duchu a Duch proti tělu; navzájem si odporují, abyste nemohli dělat, co chcete.
18 Když jste však vedeni Duchem, nejste pod Zákonem.
19 Projevy tělesnosti jsou zřejmé. Patří sem smilstvo, nečistota, nestydatost,
20 modlářství, čarování, nepřátelství, svárliвість, nevraživost, zloba, soupeřivost, roztržky, sekty,
21 závidění, opilství, obžerství a další podobné věci. Varuji vás; jak už jsem vám říkal, ti, kdo tohle dělají, nebudou mít podíl na Božím království.
22 Ovocem Ducha je pak láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost,
23 mírnost a zdrženlivost. Tomu se žádný zákon nevyrovná.
24 Ti, kdo patří Kristu Ježíši, ukřižovali svou tělesnost s jejími vášněmi a sklony.
25 Žijeme-li Duchem, pak se Duchem také řídme.
26 Nebudme ješitní, nesoupeřme spolu a nezávidme si.

- Ga 6:1 Bratři, upadne-li někdo z vás do hříchu, vy duchovní mu pomozte v nápravě. Dělejte to ovšem ve vlídném duchu a každý si dávej pozor, abys sám nepodlehł pokušení.
- 2 Neste břemena jedni druhých - tak naplníte Kristův zákon.
- 3 Kdo si myslí, že je něco, a přitom nic není, ten si něco nalhává.
- 4 Každý ať posoudí své vlastní jednání; ať se pak chlubí jen sám sobě a nesrovnává se s druhými.
- 5 Každý musí nést svůj vlastní náklad.
- 6 Kdo je vyučován Slovu, ať se dělí o vše dobré se svým učitelem.
- 7 Nepletěte se, Boha nikdo neošálí. Člověk sklídí to, co zasel.
- 8 Kdo zasívá pro své tělo, sklídí z těla záhubu; kdo zasívá pro Ducha, sklídí z Ducha věčný život.
- 9 Nepřestávejme tedy konat dobro, neboť v patřičný čas budeme sklízet bez ustání.
- 10 Dokud je čas, prokazujme dobro všem, a zvláště členům rodiny víry.
- 11 **PODÍVEJTE SE, JAK VÁM VELKÝMI PÍSMENY PÍŠU SVOU VLASTNÍ RUKOU.**
- 12 Ti, kdo vás nutí k obřízce, se chtějí ukázat před lidmi a vyhnout se pronásledování pro Kristův kříž.
- 13 Jsou sice obřezaní, ale oni sami Zákon nedodržují! Chtějí po vás obřízku, jen aby se mohli pochlubit vašim tělem.
- 14 Já se však nechci chlubit vůbec ničím - kromě kříže našeho Pána Ježíše Krista, skrze nějž je mi svět ukřižován a já světu.
- 15 To, na čem záleží, totiž není obřízka nebo neobřízka, ale nové stvoření.
- 16 Na všechny, kdo se budou řídit tímto pravidlem, ať přijde pokoj a milosrdenství jakožto na Boží Izrael.
- 17 Ať už mě s tím nadále nikdo neobtěžuje. Jizvy na mém těle jsou znamením, že patřím Ježíši.
- 18 Milost našeho Pána Ježíše Krista s vašim duchem, bratři. Amen.